

r. 1767.

Rozmowy dwóch kawalerów
Katolika z Dyssydentem

<http://rcin.org/p178>

ROZMOWY

DWUCH KAWALEROW

KATOLIKA z DYSSYDENTEM

o

Piśmie ktore wyszło z napisem

Wykład Prawi Dyssydentskich

WIERNIE SPISANE,

Roku 1767.

*Archivum terrarum
Silesiae*

[Faint, illegible handwritten text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.]

XVIII. / 4. 1. 278 |

ROZMOWA PIERWSZA

Dystrydent. Wielcem temu rad że mogę WMć Panu wet za wet oddać, pamiętaś iakieś mi wypiekał tym oczy pod czas Seymu przeszłorocznego, że lubo z strony waszey tak wiele pism przeciwko nam wychodziło, niceśmy iednak dokładnego na nie nieodpisali, owoż dopiero wzajemnie zarzucać WMć Panu mogę, że gdy my tak gruntowne wywody praw naszych y krzywd nam od was poczynionych iuż od miesięcy dwóch y daley na świat wypuścili, nic nam przecie na to gruntownego nieodpisuiecie, owszem wątpię czyli możecie.

Katolik. Ze się do tych czas żaden odpis z strony waszey nie pokazał, bynajmniey to niedziw, przeciąg czasu nie jest tak długi, aby milczenie nasze mogło bydź komu w podziwieniu, abyśmy zaś nic gruntownego odpowiedzieć nie mogli, to uprzedzenie, ktore, acz bez przygotowania żadnego ieżli WMć Pan zechcesz snadno zbię.

Dystrydent. Y owszem z ciekawością słucać będę.

Katolik. Pismo ktoreście za sobą wydali, ieżli się nie mylę tego dowodzi; że Imperatorowa JeyMć Casy Rusi iako sasiadka y przyaciołka waszey się krzywdy uymuje, że to iako Gwarantka czyni, na koniec że wam oyczywste prawa wstęp do wszelkiey godności y urzędow obwarowały.

Dyff: Zgadłeś WMćPan, ta jest cała treść iego.

Katoł: Coż kiedy ja dowiodę że Imperatorowa JeyMć waszey sprawy bronić iako sąsiadka niepowinna, że tego iako Gwarantka czynić nie może, że nie macie żadnego prawa na to, abyście do rządow Narodowych wchodzili, na ostatek, że choćbyście iakie mieli, Rzeczpospolita one wam uiać, y może, y powinna.

Dyff: Wiele WMćPan obiecuiesz, a niewiem iako dotrzymasz. Bo nayprzod czy możesz to przec aby Nayiaśnieysza Imperatorowa wdaiąc się w tę sprawę sąsiedzkiej swey przychylności dowodu nie dawała?

Katoł: Sąsiedzka przyiaźń wtedy jest miła, pożyteczna, gdy mocniejszy sąsiad słabszemu który go o to prosi, dopomaga, albo w nabyciu dobra, albo w uniknieniu złego, ile że ten rady sam sobie dać nie może, ale gdy dla tego że mocniejszy jest, w domu się iego rządzi, a choćby ten y cale pomocy iego nie żądał, z nią się przecież natrąca, nie przychylnością, ale natrętnością prawo narodowe gwałcącą nazywać się powinno; iako to Puffendorf, Bielfeld, y inni prawa narodowego świadomi Pisarze zeznają: dopieroż kiedy nie na osiągnięcie dobra ani dla uniknienia złego, ale na szkodę domu sąsiedzkiego pomoc daie, powiedz proszę, iżali się to przyiaźnią nazywać może? Doznała nie przeczę temu Polska prawdziwey ku sobie Imperatorow Rossyjskich przychylności. Wiele uczynił ow niezrównany Piotr Wielki, kiedy broniąc aby Krol Szwedzki z rozstrzygnięcia Polaków nie korzwał, Augusta II. z Rzeczpospolitą pojednać starał się. W niewygaśney zawsze będzie u narodu pamięci szczęśliwie dziś panującej Imperatorowy Nayiaśnieyszey ku narodowi naszemu tak chwalabney y sąsiedzkiej przyiaźni o-

ka-

kazanie, kiedy w tym razie gdy rozjątrzone umy-
 sły wojnę domową wszcząć gotowały się, do tego
 nam dopomogła, abyśmy Pana z przymiotow ko-
 rony godnych zaleconego za Krola sobie obrali.
 Wszakże tę swoją dobromyślność wielce skazi,
 gdy nas do tego co z takim ufzczerbkiem jest dla
 dobra pospolitego przywieść zechce. Przyzna to
 Nayaśnieyszta Monarchini gdy sobie na manifest
 pośmierci Piotra III. wydany wspomni.

Dyff: Jak W MćPan śmiesz mowić że przy-
 wrocenie nas do swobod szlacheckich ze szkoda
 bydzma dla oyczyzny, kiedy przeciwnie y pokoy
 wnetrzny przez to się utwierdzi, y tyle gorliwych o
 dobro pospolite obywatelow do rady przybędzie?

Katol: Co do doradzania oyczyźnie ieszcze-
 śmy Katolicy nie tak ogółoceni z dowcipow, aby-
 śmy zgodnych poradnikow między sobą naleść
 nie mieli; co do pokoju wnetrznego, któż go mie-
 sza? niech się czują do tego ktorzy nie tylko
 przeciwko prawom wyraźnym gardłową karę na
 tych ktorzyby zagraniczney pomocy y obrony szu-
 kali stanowiącym do obcey się udaia obrony, ale
 ustawy wszystkich trzech Stanow uroczyście w pi-
 smach swych o niesprawiedliwość oskarżając,
Rokof: iawnny podnoszą; z tym wszystkim ieżli jest
 albo bydz ztąd wnetrzny może niepokoy, pewnie
 nie jest taki, ktoregobyśmy sami przez się, byśmy
 tylko chcieli niezaciągając obcey pomocy, ukoić
 nie mogli.

Dyff: Ale czy nie lepiejzeby to było dla oy-
 czyzny pozwalając nam tego, czego się dopomina-
 my, wszelką do zamieszek odiać przyczynę?

Katol: O! obyśmy się tego kiedy spodziewać
 mogli, lecz nie stety! doświadczenie nie tylko
 obcych narodow, ale y własney naszej oyczyzny
 nas uczy, iż gdybyśmy to uczynili, właśniebyśmy
 tak sobie postąpili, iako ten co ranę głęboką
 ode-

pdebrawszy, rozumie że się zupełnie uleczy, gdy onę coprędzey po wierzchu zalepi y skorką powlecze, nie widzi zaś tego, że ieżli oney z gruntu nie wygoi, zła się wilgoć zakradnie, y wzmoże, y tak rozszerzy, że potym do ostrego żelaza y rznięcia przyiść musi. Doznała tego *Hiszpania* przez niešťczęśliwą ligę od Dystrydentow wspartą, całą tracąc *Hollandyę*, przetoż pod gardłem zakazała w swoim się kraiu Dystrydentom bawić. Doznała tego *Francya* przez całe prawie lat sto w ustawicznym zamieszaniu od Dystrydentow, y wszczętym, y utrzymanym zostaiąc, a dla tego onych z państw swych wyrugowawszy, nigdy więcey chociaź miliony obiecywali przypuścić niechciała. Doznała y nasza *Polska*, a iuż za czasow Zygmunta Augusta, ktorego się obroną tak bardzo zaszczytacie zadatki tych zamieszek y y nierządow widziała, ktore potym z dopuszczonych różney wiary ludziom swobod wyniknęły.

Dyff: Rzecz mi nową powiadasz, nie wiem coby to za takowe zadatki bydź miały.

Katol: Nie inne ieno zuchwałe praw przestępowania, wewnętrzne domow zacnieyších między sobą poróżnienia, swywole, gwałty, y niepokoie.

Dyff: Skądżeś to WMćPan wyczerpnął? dzieie nam nic takowego nie donoszą.

Katol: Z Samychże Zygmunta Augusta ust świadećtwo mam nieomyłne. Alboż WMćPanu tajemno iako ten Krol naSeymie walnym Parczowski Roku 1564. do zgromadzonych Stanow mowi; "Z wiela postronnych tak dawnych iako y świeżych historyi, y nakoniec iuż z własnego doświadczenia naszego na oko to widzimy, iż wiara gdzie wszyscy na niey zgodnie przestawać będą, zachowują państwo w swey mierze. Co ieżli każda nawet y pogańska sprawić może, daleko więcey nasza Chrześciańska - - gdzie ie-

dna-

"dnakoż dzierzana, y w iedności Kościoła po-
 "wzeczne go zachowaną będzie--- iakoż się to tak
 "z pamięci naszey, iako y przodkow naszych ia-
 "wnie pokazać może, iż poki za przodkow naszych
 "o więzcie iednostayne rozumienie było, poty też
 "na prawo, na urząd, na wstyd, wielka między lu-
 "dzmi bacznosc była; tak iż ta wszytka tak świe-
 "tna ozdoba Państw naszych, możemy to rzecz
 "przez samą Chrześciańską wiarę, zgodnie od
 "przodkow nabytą, przez sześć set lat aż do tego
 "czasu dochowaną była. Gdzie zaś przez te
 "kilka lat gdyśmy boiaźni przeciw P. Bogu y po-
 "winności swoiey przeciw niemu zapomnieli po-
 "mieszawszy się roznemi włarami, uyrzykto się
 "iend przypatrzeć chce, iako y prawa stępiasy, y
 "urząd powagę swą stracił, y wstyd przyrodzony, y
 "posłuszeństwo wygalko; zaczym y my w niespra-
 "wie, Rzplta w takim odmgęcie y zamieszaniu zo-
 "stała, iż się w niey czasem y na dobrą radę zdó-
 "być nie możemy.

Dyff: Kto wie o przymiotach Zygmunta
 Augusta, facno ze mną się na to zgodzi, że on to
 nie z siebie, ale z namowy ktorego z Duchownych
 powiedział.

Katol: Gdzie doświadczenie tak obce, iako
 y własne szkodę powszechną y nieszczęśliwość
 kraju ukazuje, tam dostatecznie miłość ocalenia y
 ubezpieczenia narodu do przedsięwzięcia szrod-
 kow skutecznych na zabiezenie złemu namawia y
 pobudza. A zaż w *Anglii, Szwecyi, Danii, Pru-
 szech*, y w samey *Rossyi* duchowści to Krolom y
 Monarchom doradzali, aby prawem wiecznym
 obwarowali, żadnego Katolika by był ziomek, by-
 był nayzgodniejszy, do żadnego urzędu, którydy
 się do rządow kraju ściagał nieprzypuścić?

Dyff: Co nam do innych narodow, każdy
 kray ma swoy obyczay; nam Polakom wolnie uro-
 dzo-

dzonym, prawem się naszym y swobodami stanowi przyzwoitemi miarkować należy.

Karol: Wiem ia że wam nie miło iest gdy iednostayne po wszystkich w Europie przetart-szych Państwach ukazuiemy postanowienia, kto-tym z nich każde tego przestrzega, aby żadna in-na Religia krom panującej, w rządzeniu nay-mnieyszego ucześnictwa nie miała, bodzie was ten przykład powszechny przeto, iż iest dowodem zdrowey polityki, tak nieprzesłanym, że nań odpowiedzieć żadną miarą niepotraficie, ma ka-żdy kraj w rządzeniu się swoy obyczaj pozwalam, ale to co do drobnieyszych y osobnych okoliczno-ści, lecz co do głównych y początkowych prawid-eł wszystkie kraie, wszystkie narody rozsądnie się rządzące z sobą się zgadzaią, z tych naygłówniey-sze y naypierwsze to iest, które się na Religii ied-nostayności zasądza. Raz napoieni prawidłami ia-kiey wiary postrzegamy na rozumie owe przekona-nie które w nas wmawia statecznie, że ci, którzy z nami nie iednoż rozumieią w błędzie są, y zawodzą się, że prawidła, ktoremi się rządzą mylnie są y niepewne, ztąd owe czasem mimo woli y usilo-wania naszego pochodzące od ludzi obcey wiary stronienie, żyjemy z niemi w towarzystwie, ale z nieiaką ostrożnością, ani do tey zupełney pou-fałości, ziaką się ku tym mamy, którzy, w ied-nymże z nami rozumieniu, zostaią, przyść mo-żemy. Dziać się tak musi, poki przywiązanie szczerze do wiary naszej mamy. Sam mi WMć Pan to przyświadczyś, iezeli podług szczerości mówić zechcesz. Do tego obcując przez czas nie mały między waszey religii ludzmi dostatecznie o tey prawdzie byłem przekonany, widziałem ia-ko z pilnością tego przestrzegacie, aby dziatki wa-sze nie od innych, ieno od waszeyże wiary nau-czycielow wychowanie brały, postrzegłem, iako z usil-

z ufnością o to się staracie, abyście corki wasze za młodziany w iedneyże z wami wierze żyjące, by nie tak maiętne, y nie tak zacne, iako są obcey wiary o toż się ubiegający, wydali, baczyłem iako gdzie tylo komu przewagą przyczynieniem się waszym do chleba dopomodz możecie, ze dwóch ktorzy się o toż pożywienie staraią, zawsze ku temu, który w iedneyże wiary z wami spofeczeństwie zostaie, by dobrze nie tak zgodny był przychylacie. Jakoż nie gorzję się z tego waszego do wiary y wspoł z wami wierzących przywiązania, ani to fanatyzmem, iako więc nierozeznani ludzie czynią, nazywać myślę, gdvż wiem, że takowe postępowanie y przeświadczenia o prawdziwości wiary, do ktorey się kto przyznaie, pochodzi, y z przyrodzeniem rozumu a serca naszego zgadza się.

Dyff: Zbyt, dalekoś się WMćPan w mowie swey zapuscił, miałes mi dowodzić że przypuszczenie nas, do urzędow y godności iest dla Rzpltey szkodliwe, a nad tym się bawisz co do tego wyvodu bynajmniey nienależec zdaie się; co to ma Rzpltey szkodzić, że kto iednemu bardziej niż drugiemu sprzyia, poufaley z iednym, niż z drugim obcuie? Wszak y między wami przyiacioł mamy, bylebyśmy tylko co do dobra pospolitego zdanie iednostaynie y chęć zyczliwą mieli, nic pewnie wadzić nie będzie, czyli ten, który radzi Luter iest, czy Katolik, Dyzunit, czyli Kalwin.

Katol: Nie przenikasz WMćPan znać dokąd mowa moja zmierza, mniemałś że ia zbaczam gdy tym czasem bliżey kresu iestem. Przywiódłem nayprzod wszystkich narodow obyczajnych w tym co do różności wiary należy postępowania przykład, ukazałem potym z samego przyrodzenia rozumu naszego wzięte przyczyny dla ktorzych

rożność rozumienia za sobą różnicę chęci y życzliwości pociąga, dopiero iuż tym łatwiej z tąd wnieść będą mogli, że iezeli w innych narodach przypuszczenie rozmaitych wiar, do ucześnieństwa rządow szkodliwe iest y niebezpieczne, w kraiu naszym y narodzie nie rownie iest szkodliw (ze).

Dyff: Nie iest to wniosek nieomylny y owszem nie pewnym mi się bydź widzi, proszę mi go dowieść.

Katol: Z ochotą uczynię, iezli mię iako do tych czas bez uprzykrzenia słuchać WMćPan zechce. Przeświadczenie o dobroci tey wiary w ktorev zostaiemy wszczepia w serce nasze owe odrażenie, owe niedowierzanie iakę w sobie czuiemy ku tym, ktorzy innego niż my są zdania, przeciwnie rodzi w nas onę przychylność, owe sklonienie się ku tym, co iednoż z nami rozumieją, wiem że temu przeczyć niezechce. Daymyż więc iżbyście zarowno z nami do usześnieństwa rady y urzędow przypuszczeni byli, nastąpić to musi, że wy waszey, my naszej społeczności ludziom chcąc dopomodz, wywyższać na godności, [na dostoięństwa będziemy usilowali, za takim usilowaniem idzie, iż ktora ze dwoch stron przemogłszy, drugą uciskać, poniżać, y zatępić będzie się starała, za tym ta, ktorey podlegać przyidzie gorzkością napełniona, y rozjątrzona, czego otwartą mocą nie będzie mogła, to potaiemnym knowaniem, y oburzeniem na Trybunałach, seymach, y seymikach będzie chciała dokazywać, rada więc rozerwana, umyśły rozjątrzone do czego proszę Rzeczpospolitą przywiodą?

Dyff: Byłby y na to sposob, postanowić pewną liczbę krzesel, y urzędow do ktorychbyśmy przypuszczeni byli, takby się wszelkim niechęciom y zatargom wrota zamknęły.

Katol: Wszak Rzplta uczyniła ustawę wyznaczając wiele Katolików w radzie Gdańskiej, Toruńskiej, y po innych miastach Ewangelickich zasiadać powinno, a iak się to zachowuie? ale nie tu miejsce o magistratach mówić. Co do szlachty nie czyni WMćPan sobie y swoim braci tey krzywdy, abys pewną liczbę y regestr urzędow zawarł. Jeżeli iako ziomkowie prawo do wszelkich swobod macie, jeżeli ustawami od wszystkich trzech stanow zgodnie uchwalonymi przystęp wolny do wszelakich godności Rzeczpospolita wam dała, o czym obojgu potym mówić będziemy, tedvc nieprzystoi, abyście sobie granice iakie zakładali, ale tym samym żeście rodowici szlachta Polscy zarowno znami o wszelkie urzędy starać się prawo macie. Lecz idźmy dalej, ztego przywiązania do ludzi iedneyże znami wiary idzie, e gdy moc obierania sobie Pana wolnym głosem po zewściu Krola iest zostawiona, rad każdy na Tronie widzieć takiego, któryby w teyże wiary spoleczeństwie z nim będąc nadzieję mu w tym większą czynił że współwierzącym bardziej sprzwać będzie. A zaż nieprawda, powiedz WMćPan szczerze, gdy wasi za czasow Zygmunta Augusta byli się znacznie wznieśli, po tego śmierci iżali o obraniu Krola nie Katolika nie myśleli?

Dyff: Pozwalam że myśleli; bo kto sobie ma bydź nieprzyjacielem? ale się przecież na Katolika zgodzili.

Katol: Prawda, ale z iakim rozruchem, z iak oczywistym domowey wojny niebezpieczeństwem zgodzili się, ale z iaką groźbą to na Katolikach wymogli, aby w pakta konwenta, ktoreby Henryk poprzyściągł, te wyraźne słowa były włożone *pacem inter dissidentes tuebor*, pokoy między Dyffidentami zachowam, zgodzili się, ale dla tego iż się dowiedzieli, że Henryk na wzor Zygmunta

Au-

Augusta mniey był o Religiją gorliwy. Coż dopiero o owych ziazdach, rokószach czyli konfederacyach mowić po wyieździe Henryka, y śmierci Stefana Batorego, co mowić o owey Konfederacyi Warszawskiej, R. 1586. na którą się Dyssydenci już prawie możnięsi za Katolików z orężem y woijnym rynsztunkiem zebrawszy, mocą y gwałtem nayprzod Prymasa *Karnkowskiego* przywiesć do podpisania Artykułow usiłowali, a gdy tego dokazać dla pilney straży wielkiego *Zamoyskiego* nie mogli. *Goslickiego* Biskupa Kamienieckiego z rufznicami do niego przyszedłszy, y ostatniemu nieszczęśliwością groziwszy przywiedli. Szukacie tego y dopiero, a gdy w tey małej garstce, iaka was jest, obalić ustawę caley Rzpltey nie możecie, do obcey y zagranicznej pomocy uciekacie się, własney oyczyźnie wafzey zamieszaniem y niepokojem groząc.

Dyff: Coż mamy czynić, Rzplta sprawiedliwości nam uczynić niechce, cierpiemy tak wiele od was pokrzywdzenia, ratować się nam iako możemy godzi się.

Katol: Krzywdy nikt nieponosi, ieno komu się bezprawie dzieie. Czy macie iakie prawo do tego, czego się domagacie; roztrząśniemy potym, teraz na tym przestaię com mowić zaczął. Dowiodłem WMćPanu że przypuszczenie Dyssydentow do dostoięństw y urzędow, ieżeli gdzie, w Polsce iako narodzię wolnym jest navszkodliwsze, zkąd co mam wnosić, ieno to, iż Nayiasnieysza Imperatorowa JeyMć ieżeli prawdziwą sąsiędką przyiaźń chce ku nam ukazać, wdawać się w tę sprawę, y za wami obstawać niepowinna.

Dyff: A kiedy ta nieużytość wafza szkodę większą oyczyźnie przynieście, co na to rzeczesz? alboż nie widzisz iako się ogień niezgody y niepokoju zaymuie?

Ka.

Katol: Zaymuie się widzę, a któż go w znie-
ca, nie my Katolicy; pożar bydź może, ale kto nim
spłonie tego niezgadnieysz. A naż wiatr się prze-
ciwnie na was obroci, anuż gorliwość Katolików
z żalem sprawiedliwym złączona przeciwko wam,
ktorzy w tak małej garstce mieścić oyczyznę śmie-
cie do obruszenia się powszechnego onych pobu-
dzi, y któż wam na ten czas winien będzie, że y te
fwobody, ktorych wam teraz dopuszczamy, utraci-
cie? Nie czyńcie proszę tey krzywdy Imperatoro-
wy Nayiaśnieyszey, abyście nas do tego o Niey
rozumienia prowadzili, iakoby Ona poniewolnie
Polaków do tego, co że szkodą onych tak wielką
ieść, przywiesić chciała. Skargami, utyłkiwaniem, u-
dawaniem waszym wmowiliście to w tę tak przy-
iazną narodowi naszemu Monarchinią, iakoby się
krzywda wam od nas niezmierna dzieła, uczynili-
ście iey nadzieię, że byle się za wami wstawić raczy-
ła, wraz umyśli nasze do tego, czego żądacie na-
kłoni. Uwierzyła temu Pani, o waszew gwałto-
wney, oyczyźnie nader niepomyślney ambicyi, nie
wiedząc, ani tych złych łkutkow ktore z takiej na-
szey powolności, nie tylko dla nas, ale dla samey-
że Monarchii Rossyiskiey w dalszym czasie wyni-
knąć mogą nieprzewidząc, lecz gdy uyrzy, iako
się wszystkie umyśli prawowiernych Polaków na
to się zgadzaią, aby z uszczerbkiem życia y zdro-
wia całości oyczyzny y wolności swey w tey
sprawie szwankuiącey brónili izali rozu-
miecie że się wami opiekować będzie? Co ie-
żli was z rąk swych wypuści, pomyślcie czego się
od ziomkow y braci waszych, na ktorych nastę-
puiecie, spodziewać macie? Obyście prawdziwą
miłość ku matce waszey oyczyźnie mieli, byście
na głębszą uwagę dalszy wasz los wzięli, pewnie-
byście pierwsi. Naviaśniey: Imperatorową profi-
li, aby wam dopuściła drogami takowemi, iakie
na

na prawdziwych oyczyzny synow przystoia, krzywd, ieżli iakie macie dopominać się. Ale mi daley czas mowić niepozwała, dałem słowo przyiacielowi memu, że na tę godzinę uniego będę, na inny sobie czas dalsze tey rzeczy roztrzątnienie zachowuję.

Dyff: Nie myślę zabawom WMć Pana przeszkadzać, ale ieżli to bydź może, iutro o teyże porze WMćPana oczekiwać będę, abym do reszty zdanie WMćPana wyrozumiał.

Katol: Wedle możności starać się będę.

KLANIAM.

ROZMOWA DRUGA.

Nayiaśnieysza Imperatorowa Róssyjska iako Gwarantka utrzymywać sprawę Dyssydentow nie może.

Katolik Jszcze się w danym słowie, wszakże nim się zapuszczę w rozmowę przedsięwziętą, wprzod chcę wiedzieć, czyli WMćPana nie zatrudniam, a od pilniejszych zabaw nieodrywam?

Dyssydent. Zwykłem zawfzetę godzinę na rozmowie z przyiaciołmi przepędzać. Bynajmniej więc zatrudnienia mi WMćPan nie uczynisz, ieżli wedle tego iakoś przvobiecał dowodzić zechcesz, że Nayiaśnieysza Imperatorowa w terażnieyzych okolicznościach iako Gwarantka bronić nas nie może.

Katolik W przeszłej rozmowie ogułem o wszystkich Dyssydentach to jest o wszystkich którzy nie są Katolikami mowiliśmy, przeto, że mi

na-

należało pokazać, iż przypuszczenie do urzędów y godności oyczyłtych iakieykolwiek Religii ludzi krom Katolickiey z oczywistą iest Rzeczypo-
spolitey szkoda y nieszczęśliwość pewną za sobą ciągnie, lecz gdy teraz o gwarancyi mówić mi przychodzi, odłączyć iednych od drugich, a sprawę Grakodyzunitow, od sprawy Ewangelikow y Protestantow oddzielić potrzeba.

Dyff: Nieprzeciwię się temu, gdyż są niektore Traktaty, ktore się do samych tylko Dysunitow ściągają, iako to Hadziacki, Andruszowski, Gzymuśtowski, y Działyński, inne ktore tylko samym nam Ewangelikom y Protestantom bezpieczeństwa y wolne cwiczenie wiary warują, iako to Traktat R. 1716. między Piotrem Wielkim a Augustem II. y Rzeczpospolitą uczyniony. Wszakże gdy o Traktacie Oliwskim co mówić WMćPan zechcesz, czynić tego y rozłączać iednych od drugich nie możesz, gdyż tam w powszeczności o Dyssydentach iest mowa.

Karol: Ukazałeś mi WMćPan drogę, którą iść mam, iakoż chętnie to uczynię, a tymże porządkiem, któryś WMćPan rozłożył, mówić będę. A nayprzed. Co do Traktatu Oliwskiego. Przyznasz mi WMćPan, ieżeliś dobrze ten Traktat czytał, że tylko w iednym Artykule, to iest w wtorym o Dyssydentach iest mowa, że zaś tylko samym Ewangelikom y to w miastach tylko Pruskich mieszkającym tam wolność iest obwarowana, to iako z samych słow Traktatu, tak z świadectw Pisarzow Ewangelikow y z innych dowodow nieomylnych iasnie się pokazuje. Jeżeli WMćPan dobrze pomnisz słowa Artykułu wtorego są następujące
 „W szycy wobecy z osobna iakiegokolwiek stanu,
 „kondycyi y religii, iako też wszystkie zgroma-
 „dzenia ktorekolwiek z oba stron z partyą nie-
 „przyiacielską się łączyły, lub też w moc się
 nie-

„nieprzyjacielską dostały, powszechną y zupełną
 „niech mają amnestyą, ani ta woyna szkodzić, lub
 „uszczerbek przynieść czyimkolwiek prawom,
 „przywileiom y zwyczajom, tak powszechnym,
 „iako y osobistym, tak Duchownym, iako y Swie-
 „ckim, których przed tą woyną kto zażywał, nie
 „ma, ale ich każdy zupełnie ma zażywać wedle
 „praw Krolestwa, ani żadnego zgromadzenia lub
 „prywatney osoby nikomu o związanie się z nie-
 „przyjacielem zapożywać wolno będzie, tak iżby
 „się nikt nie ważył kogokolwiek oto, że się wią-
 „zał z nieprzyjacielem ściagać lub onemu to wy-
 „miatać. Miasta też Prus Krolewskich, które
 „w mocy Jego Krolewskiej Mości lub Krola Jego
 „Mości Szwedzkiego pod czas tey woyny były
 „zostaną się przy wszystkich Prawach, wolno-
 „ściach, y przywileiach, których czyli to w Swie-
 „ckich czyli w Duchownych rzeczach zażywały
 „przed tą woyną z zachowaniem iednak tak iako
 „się zachowywało przed tą woyną w przerzecz-
 „nych Miastach Katolickiey, y Ewangelickiey
 „Religii wolnego cwiczenia: y tam daley.

Dyffy: Wiernieś WMćPan ile pamiętam przytoczył słowa Traktatu, nie wiem zaś iako WMćPan tego niepodstrzegasz, że z początku zaraz o wszelkiey Religii toć y o Protestantach, y o Dyunitach Traktat mowi, ile że gdy o Miastach Pruskich mowić zaczyna, słowko też dodaie, iakoby kto chciał rzecz cośmy innym religiom pozwolili to też y Ewangelikom w Pruskich Miastach pozwalamy.

Katol: Nowe to jest, mylne, a zistotą Artykułu tego traktatu, który przywiódłem, cale niezgadające się tłumaczenie. Nie tak o nim rozumiał wafzey religii zacny Pitarz Joachim Pastoryusz, który Dyaryusz tego traktatu opisując, gdy

do

do tego miejsca przychodzi na karcie 249. *Pacifi-
Oliv:* tak mowi: na resztę, gdy tylko szło o Miasta
Pruskie Elektorscy domagali się, aby nie tylo
Miaśtom, ale też y wŹszytkiey szlachcie Polskiey
dawnieysze przywileie y swobody w religii po-
twierdzone były. "Niechcemy odpowiedzieli
"Polacy onym co obwarować w tym Traktacie, aby
"Szwedzi nie byli obrońcami religii w Polsce;
"Do tego inna ieśt sprawa Szlachty, inna Miast.
"Szlachta o swoie przywileie na Seymach dopomi-
"nać się może. Wszak o Szlachcie sami Szwedzi
"żadney wzmianki w propozycyach nie czynią.
poty PaŹtoryusz. Toż samo y drugi wafzeyze
spofeczności godny Dzieiopsis Gotfrid Lengnich
w swey Historii Polskiey pod Rokiem 1660. gdzie
Oliwski Traktat opisuie, wyświadcza mowiac:
Szwedzi Elbląg, Malborg, y Sztum, ktore w Pru-
siech w mocy ich ieśtce były, oddali, przytym
Miaśtom tey Prowincyi, ktore pod czas wojny byli
podbili, dawnieyszych praw, tak w Swieckich iako
y Duchownych rzeczach zupełne przywrocenie
iako też iaskę Krolewską ziednali y obwarowali.
Jak oż nie inaczey rozumieć słowa Traktatu nale-
ży, gdyby albowiem z nich takowy wniosek czy-
nić można, iako WMćPan czynisz, tedyby wykfa-
dać one y o Aryanach, y Menonistach należało,
ile że pierwsi wielce Szwedom sprzyiali y dopo-
wagali, zaczyby nigdy Gwarantowie Traktatu
nie byli dopuścili, aby ich z Polski tak sromotnie
wygnano, iako to w krotkim czasie po Traktacie
uczyniono. Lecz na co gruntownieyszego dowo-
du na to szukać nad ten, ktory nam deklaracya
samychże Plenipotentowna ten Traktat zesłanych
Ministrow Szwedzkich podaie, ktorzy w tey de-
klaracyi wyraźnemi słowy mowią: chociaź DyŹly-
denci od Religii Katolickiey Rzymskiey w Krole-
stwie Polskim, y Wielkim Xięstwie Litewskim

w instrumencie pokoju w Artykule wtorym o amnestyi nie są dokładnie mianowani iednakże y tam daley.

Dyff: Dobrze iż mnie WMćPan na to naprowadzasz, toć iuż tym samym Artykuł wtory Traktatu o wszystkich Dyffidentach w Polszcze powinien być rozumiany.

Katol: Nie możesz WMćPan tego wnosić, ta bowiem deklaracya iuż po podpisany y zapieczętowanym Traktacie, owszem po wyjeździe większey części stron uczyniona, nigdy ani od Krola ani od Rzeczypospolitey nie przyięta żadney wagi mieć nie może.

Dyff: Jak WMćPan to śmiesz mowić, alboż nie są te wyraźne słowa w insercyi paktow tak od Krola iako y od Kommissarzow od Rzeczypospolitey delegowanych podpisaney. *Tak iednak, aby Artykuł wtory inscerowanego instrumentu pokoju podług Artykułu osobnego deklarującego był rozumiany.*

Katol: Znać żeś WMćPan nie świadom iest dobrze casey Historiy Traktatu Oliwskiego, kiedy mi to zarzucaasz. Wez WMćPan w ręce dzieie iego wydane (z Bibli: J. W. JMci X. *Zaśliskiego* Bisk: Kiowskiego) w Wroclą: od Gott: *Böbmiusa*, tam się WMćPan doczytasz o jakim tu Artykule w ratyfikacyi Krola y Kommissarzow pełnomocnych iest mowa. Tym czasem to tylo namienie, gdy iuż Traktat ze wszystkim był ułożony y podpisany, posrzedli Plenipotenci Prufcy, iż w Artykule wtorym wzmianki o prawie Elektora JMci Brandeburskiego na Elbląg, Bitow, y Drahim Traktatem Welawskim obwarowanym nie uczyniono, zaczęli się dopominali, aby to koniecznie do Traktatu włożono. Po długim naradzeniu się postanowiono, aby osobny Artykuł deklarujący był przydany z tym dokładem, aby też wagę miał, iakoby był

wfo-

włożony, lecz w nim y słowka naymnieyszego o Dyfzydentach nie masz:

Dyff: A za coż się, tak nasi Bracia iako y Ministrowie Rossyjscy na deklaracyą Plenipotentow Szwedzkich odwołują?

Katol: Jnna torzcz Artykuł do Traktatu należący zgodnie od strony Posrzednikow wszystkich uchwalony y podpisany, inna zaś deklaracyu od iedney tylko strony uczyniona, a od drugiey ani uznana, ani przyięta. Niech wasi pokażą, kiedy? y iakim sposobem ta Ministrów Szwedzkich Deklaracya od Rzeczypospolitey była przypuszczona, ieżeli zaś tego dowieść nie mogą, sądz WMćPan sam izali wagę mieć może, ale co za dziw, że się tak Bracia WMćPana iako y Rossyjscy Ministrowie na tę deklaracyą odkazują, kiedy śmieją Traktatu Oliwskiego Nawiąśnieyszą Imperatorową Gwarantką czynić, chociaż cały świat wie, że nigdy do tey gwarancyi Imperatorowie Rossyjscy nie wchodzili, ani iako strona, ani iako Posrzednicy.

Dyff: Nie wiem czy tak łatwo WMćPan, Rossyą od gwarancyi Traktatu Roku 1716. między Augustem II. y Rzeczpospolitą uczynionego odsądziysz.

Katol: Nayprzod spytać się należy czyli Nawiąśnieyszy Piotr Wielki Gwarantem był tego Traktatu, czyli tylko Posrzednikiem? niech Ministrowie Rossyjscy głoszą, iako chcą, ia się słow famych Traktatu tego trzymam, gdzie to wyrażnie na początku iest położono: Maiąc wzgląd na przyiacielską Nawiąśnieyszey Jego Cesarskiey Mci uczynność o pokoju powszechnym myślic zaczęto y tym amysłem do Traktatu przystąpiono, na końcu zaś: *dla lepszey wiary ten instrument od Posrzednika y Plenipotentow iest podpisany.* Powtore nie życzę WMćPanu wspominać o tym Traktacie.

Dyffydent. Coż w nim ma bydź takowego, dla czego byś WMćPan nie życzył mi o nim wzmianki czynić?

Katol: To, że jest wielce dla was uciążliwy; w Artykule bowiem 4. tak mowi: Ponieważ "w Kroleſtwie Polſkim prawowiernym y przyſię-
"czonych kraiach zawsze ofobliwſza o Wiarę S.
"Katolicką Rzymſką pokazywała ſię gorliwość, ia-
"ko to wieczne Prawa na Konfederacyach Roku
"1632. 1648. 1674. 1688. ſwiadczą, tak, iż Dyffy-
"dentom w Religii Chrzeſciańſkiej krom da-
"wnych zborow, nowych ſię ſtawić niegodzi, ale
"mięſzkaiącym w Miąſtach y Miąſteczkach pry-
"watnie tylko w domach odprawować nabożeń-
"ſtwo ſwe bez kazań iednak y ſpiewania pozwo-
"lono, dlatego mocą terażnieyſzego Traktatu
"poſtanawiamy, aby ieżli ktore zbory przeciwko
"wydanym prawom wzwyż pomienionym w Mia-
"ſtach Miąſteczkach, wſiach ſą poſtawione bez
"żadne y przeſzkody obalone były.

Dyff: Dla Boga ieżeli tak ieſt, za coż ſię tak naſi iako y Miniſtrowie Roſſyifcy na ten Traktat odwoływaią?

Katol: Nie należy to do mnie rozſtrząſać dla czego Miniſterium Roſſyifkie to całą ſiłą obalać uſiłuie, co *Piotr Wielki* ktorego nieſmiertelne czyny u całej Europy w wdzięczney zawsze pamięci będą przez *Xiążęcia Dołboruki* tak chwalebnie budował, doſć mi na tym, że WMćPana upewnić mogę, iż y z tey miary Nayiaſnieyſza Imperatorowa Gwatantką *nazwana* bydź nie może.

Dyff: To podobno WMćPan zechceſz dowodzić, iż Imperatorowie Roſſyifcy ani Traktatow do Dyſunitow ſciągaiących ſię iako to *Hadziackiego*, *Andruſzowskiego*, *Grzymuſtowskiego* y *Działyńſkiego* Gwarantami nie byli.

Kat:

Katol: O Hadziackim Traktacie każdemu, który cokolwiek ma o Polskich dziejach wiadomości, zniomom jest, że ten z Kozakami tylko rebellizantami bez wdawania się iakiego pośrednika Roku 1659. uczyniony y wrazod tychże wiarołomcow był zerwany. Co o *Grzymułtowskiego*, y *Działyńskiego* Traktatach nie mogłbym tego przec, iżby Polska Imperatorow Rossyjskich gwarancyą względem nich uznawać nie miała, gdyby Rzeczpospolitą przed Rokiem 1764. obowiązywały.

Dyff: Nie rozumiem co WMćPan mowisz, Traktat obowięzuie obie strony, skoro tylkoz obopolnie jest uznany y podpisany.

Katol: To prawda kiedy w sobie nie zamyka żadney kondycyi, od ktorey wypełnienia lub niewypełnienia ważność lub nie ważność onego zawiśla.

Dyff: Jakaż proszę była kondycya w tych Traktatach założona? nayprzod w Traktacie *Andruszewskim* żadney nie nayduię kondycyi. W Traktacie w tąż *Grzymułtowskiego* ani *Działyńskiego* żadnego obowięzku nieważność Traktatu przynoszącego nie doczytałem się.

Katol: Miałem WMćPanu iuż dawno powiedzieć, że na *Andruszewskim* ziedzcie żadnego Traktatu nie czyniono, ale tylko pokoy doczesny na lat 2. który potym do lat 13. był przedłużony. Co do Traktatu *Grzymułtowskiego*, ten lubo był poprzyśiężony od Krola, wszakże rowno iako y Traktat *Działyńskiego* Roku 1704. od Rzeczypospolitey nie był uznany, ani wagi żadney nie miał, co oczywiscie ztąd poznać można, że potwierdzenia y przyznania obudwoch na seymie walnym Roku 1710. Monarchia Rossyjska domagała się, iakoż były przyznane te oba Traktaty ale z dokładem wyraźnych słow, *pod wypełnieniem kondycyi*, która nie

in-

iana była w Traktacie zwłaszcza *Działyńskiego*, ieno przywrocenie kraju, który Piotr Wielki w Inflanciech był w swoiey mocy miał, co iż nie nastąpiło, iż Monarcha Rosyjski tego co w tym Traktacie był przyrzekł, nie dotrzymał; Polacy z swoiey strony do dotrzymania tego, co przyrzekli, bynajmniej nie byli obowiązani, aż dopiero, na Seymie Convocationis Roku 1764. zupełnie y bez żadnych obowiązkow przyjęty, do zachowania wszystkiego co w nim warowano jest, obowiązują nas począł.

Dyff: Jakożkolwiek bądź, to przynajmniej od lat 3. Greko Ruskiey Religii warowane jest y wolne obrządkow zachowanie y wszystkich Biskupstw, iako też y Cerkiew zatrzymanie.

Karol: Cokolwiek te dwa Traktaty Religii Greko Ruskiey warowały, wszystko nienaruszenie nie iuż od lat dwóch, kiedy Rzplta do zachowania się onych obowiązała, ale też od Roku 1686. kiedy bynajmniej do tego nie była obowiązana, wiernieśmy zachowali. Wiadomo WMćPanu iż w tych Traktatach nic więcej Greko-Rusi nie obwarowano, ieno aby wolność zupełną swych obrządkow mieli, ani od kogo do odmienienia swey religii iakimkolwiek sposobem przymuszeni byli. Co o Biskupstwach y Cerkwiach mówisz, nie byłoby mi dziwno, gdybyś WMćPan był cudzoziemcem, mogłbyś albowiem na ten czas tak śmiało mówić, iako y ten co na pismo z naszej strony pod tytułem: *memoire* wydane uwagi tyrow y myśli wzajemnie się zbiłaiących pełne czyni, ale urodzonym będąc Polakiem wybaczyć WMćPanu nie mogę, żeś tak mało oyczytych Dzieiow świadomy. Alboż WMćPanu tajno, że iuż za czasow Władysława Syna Jagiełły wszyscy Biskupi, y Xięza Ruscy do kościoła Rzymskiego przystąpili. Pokazuje się to iąśnie z przywileiu tymże
Ru-

Ruskim ziednoczonym Biskupom od Władysława w Budzie Roku 1443. danego, od Alexandra na Seymie Piotrkowskim Roku 1504. od Zygmunta na Seymie Grodzieńskim Roku 1522. potwierdzonego, iuż też z Listu od kościoła Rusko-Polskiego do Syxta Czwartego Papieża od wszystkich Ruskich Biskupow y Panow podpisanego.

Alboż WMćPan nie wiesz, że dopiero wszystkie ten kraj o ktorym w Traktacie *Grzymułtowski* jest wzmianka krom Kiiowa w iedności z kościołem Rzymskim dobrowolney y nieprzymuszoney za Jana III. Unią ponowiwszy, został, y tu się iawnie wydaie gruntowność tego wyvodu, który Autor uwag wspomnionych na tak grubey niewiadomości dzieiow Polskich zakłada. Ale wybaczymy mu iako Cudzoziemcowi w tey mierze, będziemy mieli ieszcze sposobność do mowienia o innych iego maiey pewnych wnioskach, teraz mi WMćPan pozwol, abym tym zakończył, że się wydziwić nie mogę, iako wasi Imperatorowę Jej Mć Gwarantkę, tylu Traktatow czynić śmieią, gdy ona przeciwnie tylko iednego *Grzymułtowskiego* y to ieno od lat 2. bydź Gwarantką może.

ROZMOWA TRZECIA

Dyssydenci żadnego prawa na to aby albo do rządow wchodzili, albo iawnego religii swey ćwiczenia używali nigdy nie mieli.

Dyssydent. Słuchałem, WMćPana do tych czas z ciekawością, wszakże gdy mowić zamysłał o prawie, ktore Dyssydenci mają do
te.

tego, aby w równości wszelakiej nie tylko co do swobod duchownych, y wolnego Religii swej używania, ale też co do zaszczytów onym jako urodzonym Szlachcicom przyzwoitych zostawali, zdaleko większą słuchać WMćPana będą, proszę tylko abyś dowcipnościami nie narabiał, ale myśli swe iaino wynurzał.

Katol: Nie myślę w tym naśladować owego cudzoziemca Autora *uwag* przydanych do pisma z strony waszey wydanego, który za miał tego co by gruntownemi wywodami miał zbierać to, które z strony naszej wydane jest, na tym przestaie, iż przeciwnika już chytrym, już nieświadomym Dzieciom oyczyłtych czyni, y gdzie może tylko szczyplie, y na pośmiewiiko wydaie.

Dyff: Już mi to WMćPan drugi raz mowisz że to cudzoziemiec uwagi te napisał, radbym wiedział zkąd WMćPanu ta wiadomość?

Katol: Upewniam cię o tym sam napis, w którym mowi: do tych czas niepokazało się żadne pismo przeciwko prawom Dyfidentów; krom niniejszego, a mogłżebyto rodowity Polak mowić, wiedząc iako wiele pism od Roku 1570. aż do dziś dnia w tej rzeczy wyszło? niemusiaby chyba takowy ziomek czytać umieć, któryby to śmiał twierdzić. Ale niebawię się nad tym, wolę do samej rzeczy przystąpić. Odwoływacie się w waszym piśmie na prawo narodowe y oyczyłte, z pierwszego pokazując, że do wszelkiej wolności przypuszczeni bydy powinniście, z drugiego, że jesteście.

Dyff. Podobami się ten podział, zaczym się onego trzymamy.

Katol: Z prawa narodowego na przyrodzonym zasadzającego się dowodzicie, że wam swobody wszelkie y iako ludziom, y iako obywatelom, równie z drugiemu przynależą. Wiem że ludzkość z obywatelstwem jest w nas nierozdzielna, wszakże

iż

iż nie każdy jest obywatelem, który jest człowiekiem, dwa osobne prawa z obudwu tych tytułów wyrastają, iako ludzie jesteśmy, wolni, y równi wszyscy sobie, przeto samo żeśmy się na świat urodzili. Ale iako obywatele, wolności tyle tylko mamy, ile nam cały ten naród ktorego obywatelami jesteśmy oney pozwala (*) każdy zaś naród tego przestrzegać, y to za grunt swoich praw zakładać powinien, aby tyle swobod obywatelom swym, y takowych nadawał, ile y iakowych z iedney strony sprawiedliwość po nim wyciąga, z drugiey strony ochrona całości dobra pospolitego onemu dopuszcza. Na tym fundamencie prawa narodowego zakładając się wszystkie przetarte y obyczajne kraie swoich obywatelów, ktorzy do tey się religii ktora jest panująca nieprzyznawali, od rządów oddalać zwykli. Na tym fundamencie Holandya, Anglia, Szkocya, Irlandya, Genewa Katolików by naymożniejszych, naygodniejszych obywatelów od urzędów y rządu oddaliła. Szwajcarya zaś pewne kantony Katolikom inne Proteſtantom wyznaczyła, w ktorzychby tak iedni iako y drudzy z wyłączeniem wszelkiey inney religii obywatelów urzędy y godności posiadali, a przecież do tych czas, żaden y z tych nawet, ktorzy na prawa nayświętsze piſmem się targają, sarkać na to postanowienie, y wołać o zgwałcenie prawa przyrodzonego nie śmiał. Na tym gruncie stojąc wyście sami nam dopomogli do tego, abyśmy Aryanów y Menoniſtów, lubo obywatelów kraiu y związkuem z nayznaczniejszemi w Polsce domami ſkojarzonych, y ſwey oyczyźnie iuż dla wiadomości, rzeczy do ſtanu należących, iuż dla biegłości w rzeczach woiennych nie pomafu pożytecznych y potrzebnych na ſeymie 1658. nie tylko

(*) Puffendorf. *de jure gentium* L. 1. C. 7.
L. 1. C. 1, *Mentefq. esprit de loix* L. 8.

od urzędow y godności wszelkich oddalili, ale też y'z kraiu wywołali. Nie zaślono ich od tego wyroku ich obywatelstwo, ani się na zgwałcenie prawa narodowego uskarżać mogli, za coś się więc teraz do tego prawa uciekać chcecie, któreście (jeżeli jest osadą swobod obywatelskich) sami na Aryanach wespół braci, y wespół obywatelach razem z nami-gwałcili.

Dyff: Prawo całości y pokoia powszechnego w narodzie, wyższe jest nad prawo każdego z osobna obywatela, gdyż samo przyrodzone. światło ukazuje, że dla utrzymania zdrowia całego ciała, część ta, ktoraby mu dla zepsowania niebezpieczeństwem groziła, gdy inaczej nie można odcięta y odłączona bydź powinna. Nie mogą obywatele buntowni, y pokoy popolity mięszaiący, na to utyskiwać, że narod widząc niebezpieczeństwo, którym niespokoyność ich całości popolitey grozi, prawa nad niemi swego używa, a też całość swą ratując niegodnych imienia obywatelów, zaszczytu tego pozbawia, ale kiedy jedna część narodu, do siły y potęgi przyszedłszy bez żadney przyczyny drugą słabszą uciemiezać chce, y wytępiac, może ta część bezpiecznie wolności tej użyć, iaką iey zaszczyt obywatelstwa daie, ile gdy ten prawami całego narodu po tyle razy onym jest potwierdzony. Aryanie zawsze oyczyznę mieszałi, z nieprzviaciołmi iey w każdej okoliczności się wiązali, prawa też żadnego na to aby do rządow wchodzili, od narodu sobie uczynionego nie mieli, Aryanie Chrystusa, bluźnią, y Iżą Bóstwo iego, tym samym zaś nieznośnemi się stają w Państwie Chrześcianańskim. Słusznie zatym Rzplta uczyniła, że nie czekając pokiby ją oni do ostatniey zguby przywiedli, sposobność im do szkodenia odjęła, ale my ktorzyśmy zawsze pierśkami naszemi oyczyznę załatwiali, ktorzy to
wszy-

wszystko co do dobra pospolitego ściąga się, na o-
sobliwzey mieliśmy pieczy, my którym też ma-
tka oyczyzna wyraźnemi swemi wyrokami ucze-
śnić wo z wami w rządach y godnościach dała, za
co taką zniewagę, takie poniżenie od was cier-
pieć mamy?

Katol: Proszę WMćPana, nie prowadź mię
WMćPan do tego, abym miał rozstrządać która
Religia lży y bluźni Chrystusa, która zaś onego
chwali, y iemu się podoba, nie iestem Teolog, ani
z WMćPanem po kościelnemu mówić myślę.
Naczytałem się zadość pism takowych, w ktor-
ych nasi kapłani was, zaś ministrowie wali nas o
bluźnienie Chrystusa obwiniają. Aryanie mowicie
bluźnili Chrystusa, za coż na Konfederacyi
Warszawkiocy Roku 1573. za powodem Firleia
z Aryany y Socyniany, ktorzych pod ten czas li-
czba nie mała była złączyliście się? Za co na
Konfederacyi w Sandomierzu Roku 1570. za Zy-
gmunta Augusta z Hussytami przymierze wie-
czne uczyniliście? za co się na przywiley Zygmun-
ta Augusta iak mowicie w Archiwum Trybunal-
ski n Wielkiego Xięstwa Litewskiego naydujący
się odwoływacie, w ktorym wyraźnie wszy-
stkim obywatelom, szlachetnie urodzonym byle-
by Chrześciańskiey Religii byli, toć y Aryanom,
y Socynianom, wstęp do wszelakich urzędow: y go-
dności daie. Pomyśl WMćPan, ia na tym prze-
staie że WMćPan sam przyznaeś, iż do tego aby
kto do rządow narodowych wchodził, nie dość
iest na tym, żeby był obywatelem, ale trzeba aby
mu narod wyrokiem dokładnym zaszczytu tego
pozwołił. Jakoż rzecz to iest niewątpliwa, y tak
zdaniem wszystkich w prawie narodowym bie-
głych ludzi, iako też zwyczajem wszystkich kra-
iow ztwierdzona, przeco niech Autor *uwag* sam
uważy, czyli wywod iego, ktorym z samego

ty-

tytułu obywatelstwa wniosek do wstępu na wszelkie godności czyni, pewny, iest y nieomylny. Nam za tym mowić iuż należy, czyli Rzeczpospolita kiedykolwiek Religii waszey obywatelom ten zaszczyt nadała.

Dyff: Wszak są przytoczone w piśmie wydanym w Peterzburgu za naszą stroną Konstytucye, iuż to Seymowe, iuż Konfederackie, ktore iako wolność nam ćwiczenia Religii naszey. tak też y ucześnieństwo wszelkich swobod szlacheckich warują, próżnobym one za tym powtarzał.

Katol: Aby iaka ustawa Obywatelów Rzeczpospolitey obowiązywała, powinna bydź od wszystkich trzech stanów zgodnie uczyniona y przyjęta. Ztąd idzie że y Konfederacye, luboby bez najmniejszego przeciwienia co uchwały, wagę iednak od potwierdzenia trzech stanów Rzeczpospolitey biorą. Do tego przydać mi ieszcze należy, iżby dobrze, naysgodniey, nayporządniey na Seymie iakim walnym ułożone były, y wydane wyroki, przecież Rzeczpospolita, iako Pani praw swoich gdy tego potrzebę widzi, znieść ie y odmienić zupełną ma władzą, a tak chociażby iakie przychylnie wam ustawy były od casęgo natodu wydane, iednak y te późniyszemi, rownie od Rzlitey wydanemi wyrokami odwołane wagiby iuż mieć niepowinne. Lecz ia w casym Woluminie Legum żadney nie nayduię albo wolnego używania obrządków Religii ustawy, (b) ktoraby wam albo wolnego używania obrządków Religii po-

(b) na Elekcyi Władysława IV. iako świadczy Piaścecki na karcie 544. gdy Rafał Leszczyński Woiewoda Bełzki domawiał się aby praw po stronie Dyssydentów wydanych nie gwałcono, Wężyk Prymas podobnie, iako y przedtym Zamoycki W. odpowiedział, wiem że pokoy Dyssydentom iest pozwolony ale aby prawo lub ustawa iaka o tym pokoju była nie wiem.

powſzechnie w kraiu pozwalafa, albo teŝ prawa do wszelakich urzędow y godności nadaŝa, przeciwnie zaŝ nayduię walnych Ssymow iednoŝtayne zgodzenie ŝię na to, aby wam oboie byŝo zabroniono.

Dyŝf: To pewnie WMćPan o owych wyrokach Władyŝkawow Jagieŝŝow przeciwko Aryanom chceŝ mowić, lecz za czaŝu proŝę WMP abyŝ herezye te od podŝych ludzi wymyŝlone, od poŝpolŝtwa nizezemnego wŝparte, z Religią naŝzą od Krolow, y Panow przyiętą y utrzymaną nie mieŝzaŝ, wyroki Jagieŝŝy nas nie znaŝy, wieŝczego teŝ ducha im przyznać nie chcę.

Katol: Mogłbym WMćPanu ukazać że uŝtawy Jagieŝŝy rownie ŝię na was iako y na wŝpominionych Aryanow rozciągaia, ile że ŝię poŝniejszye prawa przeciw wam wydane na nie odwoływaia; mogłbym WMćPanu dowodzić, że Aryanie daleko ŝię bardziey niŝeli waŝza Religia z tym poŝpisywać mogą, że ukoronowane głowy y mitry w ŝwoim ŝpoŝeczeŝŝtwie mieli, tak dalece, że byŝ ten czas kiedy caŝa Europa owŝzem prawie caŝy ŝwiat zdumiaŝ ŝię, że ŝię Aryaninem bydŝ widziaŝ, lecz nie myŝlę ŝię nad tym bawić, nie chcę tym porownaniem WMćPana obraŝać, a tylko te uŝtawy roztrznąŝnę, ktore iuŝ za ŝobą przywodzić, iuŝ teŝ przeciwko wam od Stanow Rzeczypoŝpolitey ŝą wydane, od tego czaŝu iako ŝię nauka ewangelicka; y reformowana, do Polŝki wnioŝa. Przyimię chętnie tę wymowkę ktorą waŝi dawać zwykli, gdy im zarzucamy że w ŝadney Konŝtytacyi Ssymowey nie widać, aby wam przyŝtęp do urzędow byŝ pozwolony, mowiać: iż całe nierozumnaby rzecz byŝa o to proŝić Stanow, coŝcie w ŝamey rzeczy dzierŝeli. Tyłu powiadacie byŝo Senatrow y urzędnikow Religii naŝzey od Roku 1569. aŝ do Roku 1699, za coŝbyŝmy o to u Rzeczyplitey

dopominali się. Wszakże tego tłumaczenia iakie tym słowom: *pacem inter dissidentes*, pokoy między *dissydentami* daiecie, mieniać iż przez te słowa Krolowie poprzysięgli, y Rzeczpospolita obowiązowała się wolne wam Religii wazwyczajne zachowac, dopuścić nie mogą, gdyż się ten wykład bynajmniey z myślą Krolow y Stanow nie zgadza.

Dyff: Jakież WMćPan tym słowom rozumienie daiesz.

Katol: Takie ktore się z przyczyną włożenia onych w Pakta Konwenta z dzieiow Polskich wyiętą, y z tłumaczeniem w sameyże pierwiastkowej przyśiędze Henryka Krola zgadza. Co do przyczyny dla ktorey się wasi zaraz po śmierci Zygmunta Augusta o to starali, aby w nowe Pakta Konwenta słowa te włożone były, tę Fredro w opisanu Henryka Walezyusza wyraża świadcząc, iż Dyssydenci bacząc iako Katolicy w każdej okoliczności zawsze się na prawa dawnieysze Akatolikow nie tylko od urzędow, czci y godności odsądzaiące, ale też na kary gardłowe skazujące, mianowicie Władysława Jagiełły na Seymie Horodelskim Roku 1413. przy potwierdzeniu unii z Litwą, y Zygmunta I. na walnym zieżdzie w Wilnie Roku 1547. odwoływaią, usilnie się o to starali aby sobie bezpieczeństwo w dzierzawach swych obwarowali, (b) Co zaś do tłumaczenia; może być iasnieysze y pewnieysze nad to, ktoreście sami w Paktach Konwentach włożyli, przydaiąc do tych słow: Ja Henryk—*przyśięgam że pokoy między Dissydentami względem Religii zachowam. Następuiące y niedo uszczer, aby kto miał być iak imkolwiek sposobem cigan y ucięmiężony o Religia* (c) z ktorych słow iezeli WMćPan zechcesz podług szczerości mówić, pewnie

(b) Fredro w życiu Henryka w Gł. sku wydanym na karcie 31. (c) *Volum: Leg: Tom. 2. Fol: 863.*

wnie że ani wolne Religii ćwiczenie, ani też swobodny do urzędów przystęp żadną miarą nie może bydź dowiedziony. ale tylko ofob w Religii od Katolików różniącey się zostawiających ochrona y bezpieczeństwo. Tym zaś łatwiey na to się WMćPan zemną zgodził, kiedy do zrzodła samego, to jest do Konfederacyi Roku 1573. w ktorey się Dyssydenci pierwszy raz o ten warunek starali, przystąpił, wyczytał WMćPan wyraźnie w niey te słowa: obowiązujemy się pod sumnieniem czcią, y wiarą, że niebędziemy krwie wylewać, ani kogo dobr konfiskacyą, niesławą, więzieniem lub wygnaniem dla różności wiary y obzrądkow kościelnych karać.

Dyff: Jakby też WMćPan nie wiedział że mamy po sobie Koustytucye za zgodą wszystkich Stanow uchwalone, ktoremi gdy wasza strona zbyt się wzmogła, y nas od ucześnieństwa swobod szlacheckiemu stanowi przyzwoitych odsądzić chciała, warowane nam jest do urzędow y rządow wchodzenie, a zaś nie wiesz iako w Artykule pierwszym *Pastorum Conventorum* Augustowi II. Roku 1699. podanych, Stany, to zgodnie włożyły: *Co jest warowano Konfederacyami Warszawskimi walnemi tak wielą, że w sprawie Religii Chrześciańskiej ma bydź pokoy między Dyssydentami zachowany, ten my cale trzymać wiecznemi czasami będziemy, y obiecujemy, nieuważając nic na żadne Protestacye przeciwko tym Konfederacyom uczynione-- w rozdawaniu zaś Dygnitarstw, krzesel Senatorskich y Starostw sądowych nieprzerwany obyczay y zwyczay dawny przez s. p. Jana Kazimierza, Michała, Jana III. Antecessorow naszych świątobliwie y doskonale dotrzymać obiecujemy, wygnawszy Menonistów, Nowo-chrzczencow, ktorzy pod to prawo Dyssydentow w Religii Chrześciańskiej służące po spadać nie mają, y wszem wszystkie Statuta y przeciw Aryanom ferowane na nich reasfirmujemy.* Ka-

Katol: Za coż WMćPan przytaczaiąc słowa pomienionych Paktow Konwentow, zamilczależ cozaraz po tych słowach: *przeciwko tym Konfederacyom uczynione* następuie: zachowując iednak nienaruszenie we wszystkim prawa Kościoła Katolickiego Rzymskiego, y excepcye z prawami Xięstwa Mazowieckiego iako y Infant? czy możesz WMćPan z tych słow co na stronę Religii swey tłumaczyć? trzeba WMćPanu Statut Xięstwa Mazowieckiego wyraźnemi słowy przeciwko Ewangelikom wyrok czyniący przypominać? Przywodziż WMćPan excepcyą od tego prawa, którym bezpieczeństwo dla waszey Religii ludzi jest warowane, y ia onę przyimuie, zeznawaiąc, że was prawa oyczyste od tych kar uwolniły, którym Aryanie y nowochrzeńcy podpadali, abys WMćPan zaś z tych słow, *w rozdawaniu urzędow-- oby czay Jana Kazimierza, Michała, Jana III. dotrzymać obiecuiemy*, miał wnosić prawo do godności, tego dopuścić mi prawda nie każe. Coż bowiem pytam się WMćPana, co za zwyczaj w tey mierze przerzeczeni Krolowie zachowywali? wszak sami zeznacie, że począwszy (d) od Zygmunta III. który z żalu iż mu Ewangelik Koronę Szwedzką wydarł, urzędy samym tylko Katolikom dawał, aż do tych czas w tym uposledzeni jesteście; nie możesz mi WMćPan byś dobrze szukał, żadney ustawy uroczystey, od wszystkich Trzech stanow zgodnie uchwaloney ukazać, ktoraby waszey Religii ludziom, kiedyżkolwiek nie tylko wolnego do urzędow przyitępu, ale nawet ani wolnego po całym Kraiu używania obrządkow iawnych pozwalała. Chyba tylko, iakie prywatne (e) Krolow listy, iakie w piśmie z waszey strony wydanym włożone są, przytoczysz mi WMćPan, ale oraz sam przyznasz, że te iako od Stanow nieuznane,

nie-

(d) *Exposition des droits des Dissidents, na kar: 20.*

(e) *samże na karc: 39.*

nie przyięte, ani do praw oyczyſtych nie ingroſſowane, żadney mocy nie mają, gdy ia tym czaſem dowieść WMćPanu gotow ieſtem, że wyraźne y dokładne prawa y uſtawy od wſzytkich arzech Stanow zgodnie uchwalone, y od urzędow was wſzytkich oſądzaią, y iawnego wam ćwiczenia Religii waſzey ſurowie zabraniaią.

Dyſſ: Naſłuchaſem ci ſię ia y naczytaſem o-wych Konſtytucyi *An:* 1717. 36. 64. 66. ale co za dziw iżeſcie na nas takie pęta włożyli, wprzod nas do oſtataka oſtawiſzy, oddaliliſcie nas od obrad oyczyſtych, ſnadno wam tedy było na nas bez nas wyroki wydawać.

Katoł: Nie mogę ia tego z ſobą pogodzić, to kiedyſcie na Konfederacyach po ſtronie waſzey co wymogli, chociaź ſię całe Woiewodztwa iako to przeciwko Konfederacyi Warszawſkiej Roku 1573. Woiewodztwa Rawſkie, Płockie, Mazowieckie proteſtowały, kiedy na podpisach ſwoich wſzędę ſalwy y obrony praw Kościoła Katolickiego warowały, to nie przeskadzać nie ma, aby takowa uſtawa ważna niebyła; a kiedy wſzytkie ſtany bez naymnieyſzey proteſtacyi, bez naymnieyſzego manifeſtu co przeciwko wam uchwalą, to bynaymniey ważne bydź niepowinno. Mowisz że bez was te wyroki dawano; alboź wſzytką Szlachta na Seymach radzi, tyle tyſięcy ich ieſt, ktorzy na Seymie nie zaſiadali, a przecieź gdy taki na nich podatek, iaką uchwałę poſtawią na ſeymie, poddaią ſię wyrokowi iego iako powinni, gdyby teź każdy chciał ſię wybić z pod iarzma Konſtytucyi, dla tego że do układania iey nie wchodził, pomyśl WMćPan, coby to była piękny porządek w Oyczyźnie. Rzeczpoſpolita ieſt naywyższą Panią, naywyższym ſędzią, by komu krzywdę czyniła ſprawować ſię wſzakże
C
nie-

nikomu krom Boga nie powinna, gdy tymczasem każdy co się na ustawy iey miota, a daleko bardziej co piśmem Konstytycyje lży, y o niesprawiedliwość one przed obcemi narodami obwinia (f) na sprawiedliwy gniew y wydziedziczenie u matki swoiey zasługuie. Y tu by mi czas był o tym mówić, że gdybyście nawet iakie prawa do rządow was przypuszczające od całej Rzeczypospolitey uchwalone mieli, tedy one wam Rzeczypospolita y odiać może, y powinna. Lecz mi daley mówić czas niepozwała.

ROZMOWA CZWARTA.

By dobrze Rzeczypospolita Dyssydentom przystępu tak do urzędow, iako y wolnego Religii ćwiczenia nie była zabroniła, tedyby to uczynić dopiero powinna.

Katolik. **Z**Wielką niechęcią do tey rozmowy przychodzę; mogęż się bowiem spodziewać, aby WMćPanu miśo bydź miśo, gdy ia przyczyny dla ktorych Rzeczypospolita, obowiązana iest bronić wam tey wolności, ktorey się domagacie, wyliczać będę.

Dyssydent. Prawda nikogo rozumnego obrażać nie powinna, byleś WMćPan Retoryki niepotrzebney używać niechciał, a rzeczy niepewnych nieprzytaczał, cierpliwie słuchać będę.

Katol: Tak rozumiem że w pierwszey rozmowie dostatecznie ukazałem, że różność Religii naywiększą iest do iednostayności umyśłow
w rzą-

(f) *Exposition des droits de Dissidens na karcie 19.
20. 21. 22.*

w rządy kraiu wchodzących przeszkodą, nie wątpię też że WMćPan sam przez się znaiesz, iż Rzeczpospolita iako Pani wedle woli swey prawa stanowiąć, y znosić może tak, iż poki narod nasz prawdziwie wolnym będzie, poty ustawa żadna za wieczną y nieodmienną poczytana bydź nie powinna. Na tym więc prześlanę, że dowodzić będę, iż oyczyzna nasza, zapatrując się na dawniejsze czasy, większych wam swobod nad te, które macie, pozwolić bez uszkodzenia swego nie może; zapatrując się zaś na niniejsze, y tę wolność ktorey wam do tych czas dopuszczają, surowie obolstrzyć powinna.

Dyff: Dorozumiewam się co WMćPan chcesz mówić, to pewnie przywodzić będziesz owe związki, które Protestantskiej Religii ludzie za powodem Firleiów, Zborowskich, Gorkow, y innych dla ocalenia dobra pospolitego czynili.

Karol: Uprzedzasz mię WMćPan, przytoczę w prawdzie te, y tym podobne przykłady, ale krom tego że dowiodę, że te związki, ziazdy y zgromadzenia szczegulnie dla poparcia Religii swey składali, dowiodę nadto zdzieiów niewątpliwych, że Dyssydenci pokoy wewnętrzny mieszałi, że gwałtem y musę na swych braci następowali, że z nieprzyjaciółmi oyczyzny porozumienie mieli, że Krolow swoich honor lżyli, szarpali, owszem spisk na życie ich czynili.

Dyff: Nad to WMćPan zamierzasz, y gdybym WMćPana przymiotow nieznał, musiałbym wierzyć, że to z zaiątrzonego serca mówisz.

Karol: Nie przywiodę nic, coby świadcstwem ludzi wiary godnych y na to co popisali patrzących nie było ztwierdzono, nie trzeba WMćPana dowodzić tego, że osobne rad składanie, schadzki, związki, oczywistym są do wnętrzne.

go niepokoju y rozroźnienia powodem, a przecież waszey Religii ludzie zaraz po śmierci Zygmunta Augusta, pominąwszy Konwokacyą, osobne ziazdy iuż to w Krakowie, iuż w Knyżynie czynili (a) owszem za przewodnictwem Firleia, gdy iuż, Henryk Andegaweniski obrany był Krolem y ogłoszony, odłączywszy się od braci swych, rady swe w Grochowie składali, y nieprędzey się z wespół bracią swą złączyli, aż poki na nich tego nie wymogli żeby artykuł o pokoju między Dyssydentami był w pakta włożony. (b) Toż samo uczynili y po odieździe Henryka, osobno od wespół obywatelów w Jędrzeiowie się ziechawszy (c) znowu zaś po zerwaniu Seymu Convocationis Roku 1587. rokosz (d) zabiciem Brzezińskiego Kanclerza Katedry Kujawskiej y zamieszaniem niebezpiecznym znamienity podnosząc, a szlachtę na dwie części rozrywając. Coż mam rzec o owej gwałtowności, z którą wasi gdy iuż do sił y potęgi przyszli, na swą wespółbracią następowali, czytay Piaśeckiego, a dowieść się, iako na Elekcyą Krola Stefana, Gorka Woiewoda Poznański z dziesięcią tysięcy ludzi zaciągnionych, Zborowski zaś z kraiu o zaboystwo Wapowskiego Kasztelana Przemyskiego wywołany, z pięciuset cudzoziemskiego żołnierza do szopy przybyli, (e) iako na Prymasa zamyśkom swym przeciwnego zasadzki uczyniwszy, zchwycić go byli postanowili, (f) iako po śmierci Zygmunta III. gdy groźbą niczego dokazać nie mogli, do broni się rzucili; otworz Solikowskiego, a doczytasz się iak zuchwale sobie y gwałtownie

z Ka-

- (a) *Fredra w życiu Henryka. na karcie 31.* (b) *Tenże na karcie 114.* (c) *Solikowski na kar: 55.* (d) *Piaśecki pag: 58. Lengnich list: Pol: pag: 99.* (e) *Piaśecki pag: 68.* (f) *Tenże pag: 61.*

z Katolikami, przeciwnemi zdaniom swym postępowali, iako na wzwyż wspomnioney Konwokacyi działa na Senatorow Katolików wytychtować, y do potyczki się przybierać swoim w szyku stanowiący kazali (g) Jako Goślickiego Biskupa Kamienieckiego do podpisania podanych Artykułow, z rusznicami do niego przyszedłszy przynaglali (h) iako Stanisława Tarnowskiego Kasztelana Sędzińskiego, za to, iż się ich zamyślom opierał naiechawszy poimanego więzili (i) iako Zborowski Krzysztof na Sejm Warszawski za panowania Stefana z licznym Woytkiem przybywszy, Krola y Senat do pomnożenia warty y straży tak w zamku iako y w izbie Senatoſkiej przymusił. (k).

Dyff: Niczego WMćPan więcey ufilnym tym wywodzeniem niepotwierdzaś, ieno co każdemu wiadomo jest, że nie wszyscy zdania są iednegoż; różnili się naszej Religii obywatele od waszych, ale przeciwnie y wasi od nas, czynili Dyffydenci osobne ziazdy, ale też czynili y wasi, powitawali nasi na was, ale też y wy wzajemnie a bodav nie gwałtowniey ieszcze na naszych, wszystkie te świadectwa ktoreś przywiódł za razem nas upewnialą, iż gdy nasi do oręża się mieli, wasi w spokojności nie siedzieli.

Katol: Z tego co WMćPan mowisz bezpiecznie ia wnbiszę, że ponieważ inne przyczyny dostateczne są do rozroznienia zdań obywatelow między sobą, tedyć rzecz oczywiła, że takowych przyczyn dodawać więcey nie należy, dość zamieszania sprawue chciwość, prywata, zazdrość, zemsta, po coż więc ieszcze tak wielką rzucac po-

(g) *Solikowski pag:* 192. (h) *Tenże na karc:* 183.

(i) *Tenże na karc:* 197. (k) *Item na karc:* 159.

podniecie, iaka z rozności rozumienia w wierze pochodzi, te wszystkie przykłady, ktorem przytoczyliśmy, uczą nas, iż Rzeczpospolita nigdyby w takowym zamieszaniu niebezpiecznym niebyła zostawała, gdyby rozność Religii nie była go wznieciła y utrzymywała; wszakże nie tu koniec, ieszcze mi dodać potrzeba, że Dyssydenci za szczególną Religii swoiey pobudką, y z nieprzyjaciółmi oyczyzny porozumienie mieli, y tak na honor, iako y na życie Krolow następowali.

Dyff: Właśnie iakby też przykładów dawnieyszych nie było, że się między walcami znawali, ktorzy y oyczyźnie swey, y Krolom nieżyczliwi będąc, obojgu szkodzili.

Katal: Jużem WMćPanu powiedział, że złego uymować, nie przydawać potrzeba, zwłaszcza gdy to z takiego źródła pochodzi, ktore zawsze niepokojem, zawsze niebezpieczeństwem grozi. Czy idzież, taki wniosek. Byli między Katolikami w Polszcze tak nieszczęśni obywatele Koronni, że oyczyznę swą y Krolow swych zdradzali, więc Dyssydentow dojurzędow przypuścić trzeba, aby y oni także z pomiędzy siebie mieć tych mogli ktorzyby podobnież matkę swą zdradzali; lecz niech proszę dokończę com zaczął. Kto pytam się Gustawa Krola Szwedzkiego do Polski wprowadził, wprowadziwszy, onemu broni, pieniądze, pomocy z tak opłakany kraiu wyniszczeniem dodawał, jeżeli nie Dyssydenci? (l) kto Kozakow Ukrainskich na Polskę podmawiał y poduszczwał? (m) Kto przeciwko Krolowi Stefanowi Batoremu Rossyą na umowie w Lubecce pobudzał? (n) kto na sławę Henryka, Stefana, y Zygmunta III. piorem y ięzykiem następował? kto na życie Kro-

(l) *Piascki pag: 384.* (m) *Kochowski Clim: 1. pag. 7.* (n) *Solikow. pag: 166.*

Krola, Oyczyzny misośnika Batorego spilki czynisz?
 (o) ieżeli nie Dyssydenci? a iednak w zakład iż
 tak rzekę z nami poyść chcecie ieżlibyśmy wam
 tego dowieść mogli, iż Dyssydenci albo kiedy oyczynie
 szkodliwi byli, albo na potym bydź mogli
 (p) Gdybyśmy na to żadnych dowodow nie mieli,
 gdyby nas przykłady dawniejsze nie uczyły, że
 w samey różności Religii nayduie się początek y
 źródło nieszczęśliwości dla kraiu, przeto samo,
 że gdzie rozmaite Religie do ucześnieństwa swobod
 wchodzą, tam emulacya nie co do gorliwości o
 dobro pospolite, nie co do pożytkow powsze-
 chnych (iako to fałszywie nie ktorzy rozu-
 mieją) ale co do wywyższenia y gorowania ie-
 dnych nad drugich, co do poniżenia iedney stro-
 ny niechybnie nastąpić, zatym niepokoy, rozru-
 chy, zamieszanie za sobą prowadzić musi; sam te-
 raźniejszy waz postępek dostatecznie ukazuje, iak
 się pilnie strzedz Rzpltey należy, aby wam bynaj-
 mniejszey swobody niepozwolifa. Mała was
 garstka, ledwie tyfiączną część obywatelow wyno-
 si wedle rachuby Fredra ktory w życiu Henryka
 na karcie 20. twierdzi, że bezpiecznie liczyć mo-
 żna³ szlachty do boiu w Polsce 200000, a do
 tej śmiałości przychodzicie, że y ziad osobny skła-
 dać, y do obcey mocy się udawać w oczach Krola
 panującego y Rzeczypospolitey spokoyney, nie
 niezważając na prawa które was z obu miarza
 perduelles samą rzeczą osądziło, odważacie się.
 Czegoż się iuż mamy po was spodziewać, kiedy y
 liczbą, y dostoięństwem y mąietnością się wzmożo-
 cie, pewnie że się takowych czasow doczeka-
 my, iakie za Zygmunta Augusta, Stefana Batorego,
 Zygmunta III. Władysława IV. były.

Dyssyd: Dziwno mi że te czasy wspominasz.
 Byłaż kiedy Rzeczpospolita bardziey kwitnąca, iak
 ko

(o) Tenże tam: (p) *Exposition de droits* pag. 19, 24:

ko za wspomnianych Krolow. Wchodzili za panowania tych Rządcow Dystrydenci do rady y do Senatu, nic to jednak do uszczęśliwienia narodu nie szkodziło, ówsem dopomagało, zaczym y teraz, gdy przypuszczeni będziemy do swobod wszelkich iako obywatele prawdziwi, starać się o przywrocenie oyczyzny do dawniejszey pory nie omieszkaemy. Wyrzucasz nam że się naradzamy z sobą o sposobach pozyskania wyrwanego nam zaszczytu, ktoregośmy przez lat więcey, sta używali. Wolno było osobom niektórym krzywdy swey związkim wetować. Wolno było Zebrzydowskiemu za panowania Zygmunta III, Lubomirskiemu za Jana Kazimierza, Ledochowskiemu za Augusta II. Konfederacyą podnieść, a nam od tylu lat w uciśnieniu y uciemieniu zostaiącym, nam doczekać się od rad walnych Rzeczypospolitey z przeciwnych naszym swobodom osob żyjących podzwignienia żadnego nie mogącym wolno być nie ma o sobie radzić, y spólnie się z sobą na wydzwignienie z takiego poniżenia jednoczyć? udawanie się do obcych mocy nam wmiatasz? coż kiedy się w tym mylisz? coż kiedy Nawiąsnięzła Imperatorowa z sprawiedliwego nad naszym upokorzeniem względu dobroczynnie nas wspierać y dźwigać przed się wzięła, możeżże nam to za winę poczytać? Mow co chcesz, ja upewniam, iż ta sprawa do tego kresu przvszła, że gdy się na to czego się u was domagamy sklonić nie zechcecie, sami przyczynę do tego przwiazney do tych czas mocy sąsiedzkiej dacie, że iako sama w deklaracyach swoich oświadcza, czego swym poważnym wstawieniem się wkorac nie będzie, mogła, dzielniejszymi frzodkami dokazać będzie usilowała.

Katol: Dobrze że się pytasz, czy była kiedy Rzeczpospolita tak kwitnąca, iako gdy Dystrydenci do Senatu y rad wchodzili, gdyż pewnie opła-

ka-

kańszego stanu co do wewnętrznych rządów nie było, iako pod owe czasy. Wkrawiała się nie przeczę temu zewnętrznie Polska pomyślnością orężow, y zwycięstwa częste za Batorych y Zygmuntow odnosząc, w stanie nayspomyślniejszym codo oka byź się zdawała, lecz w rzeczy samey przez niezgodę, rozruchy, y niepokoje wewnętrzne, iakich różność Religii początkiem, y źródłem była, do tey przyszła słabości, że się Kozakom nawet, tym mniej Szwedom za Jana Kazimierza odiać nie mogła. Słaba jest teraz Rzeczpospolita, iżaliż mocniejsza y potężniejsza będzie, gdy do innych przyczyn zewnętrznych onę osłabiających wewnątrzne rozroznienie z różności Religii pochodzące przystąpi? przywodziś przykłady osob prywatnych, ktore związek y rokosz za panujących Krolow czyniły, tym samym zaś wnosiś, że iezeli takowe ziazdy y związki, z innych pobudek iakichkolwiek pochodzące szkodliwe są, y pod karą wywołania z kraiu sprawiedliwie zabronione, tedyć z przyczyny Religii wynikające iako daleko szkodliwsze, bardziey też zakazane byź powinny. Na possessyą się iakąś sta y więcey lat odkazuiesz, a iednak wiesz iż do tego abyś mogł byź possessorem prawdziwym, mieć po sobie prawo powinienes, pokazuje mi go w całym Woluninie Legum, tak iakom ia pokazał że wyraźnemi prawami oboźrzony nie przypuszczenia was do urzędow obyczay iuż więcey od lat stu trwający drogę wam do tego zagradza. Nie wiem czyli wszyskie wyroki trybunali kie zawsze sprawiedliwe w przyznaniu iedney stronie possessyi były, to wiem że gdy ktorego obywatela, od iakiey possessyi Trybunał uroczyście odsądzi, targać się odsądzony bez naruszenia powagi całego narodu y winnego ku Rzeczypospolitey względu nie

mo-

może. Wydartym bydź zaſzczytem zabroniony wam do urzędow przyſtęp mienisz, gdy tym czasem dobrze wiesz, iak wyraźnie uſtawy rad walnych od wſzyſtkich trzech Stanow zgodnie iednomyſlnie potylekrotnie wam go odmowiły. Daremnie ſię na ſprawiedliwe uzalenie (iak mowisz) Nayiaſnieyſzey Imperatorowy odzywasz. Nie tak ſą tayne ſrzodki y ſpoſoby ktoremi Nayiaſnieyſzą Monarchinią rownie iako y Ministerium Roſlyiſkie owſzem y wſpoł braci waszych do nięcia ſię ſprawy waszey przywieść uſiłuiecie, abyſmy o waszych poſełſtwach, ſkładach, podarunkach, namowach, obietnicach niewiedzieli. Groziſz na koniec oyczyźnie ſwey nieſzczęśliwością, gdyby ſię do tego ſkłonić niechciała, czego Nayiaſn: Imperatorowa z życzliwoſci ſwey ku narodowi naſzemu od niego wyciąga. Przyznaię iż poki ze wſzech miar względu y poſzanowania od Rzpltey godna Monarchini albo w tym rozumieniu będzie, że ſię wam krzywda iaka lub uciemżenie dzieie, albo rozſtrzygnione na dwie ſtrony Polakow umyſły iednych za wami obſtawaiących, drugich przeciwko wam powſtaiących uyrzy, poki w tym zdaniu zoſtanie iż was utrzymuiąc y dzwigaiąc przyſługę oyczyźnie naſzey uczyni, poty ſobie może (q) za nieiaki obowiazek mieć będzie, do tego nas wſzelakim przywodzić ſpoſobem abyſmy troſkliwoſci iey o dobro naſze powolnemi ſię ſtawali, lecz gdy zrozumie, że to, co do tych czas z dobrem bydź Polſkiey mniemała, z oczywiſtym iey ieſt niebeſpieczeńſtwem, gdy obaczy że ſię wam naymnieyſza krzywda nie dzieie, ale takiego, owſzem więkſzego, iaki wam Traktaty y uſtawy kraiu warowały, pokoju używacie, gdy u-

rzy

(q) Patrz w Rozmowie pierwſzey, co ſię ſeſiadowi czynić godzi.

1zy iako cały naród iednostaynie z tym się odzywa,
 że domaganie się tego, aby Dyssydentom do ucze-
 śnictwa urzędow y iawnego swey Religii ćwicze-
 nia wolność była dana naywiększey jest nieprzyja-
 źni dowodem, niechybnie to nastąpi, co się za
 świadectwem Piafeckiego (r) w podobneyże oko-
 liczności pod czas bez krolewia po śmierci Zy-
 gmunta III. stało. Kiedy Dyssydenci (mowi on)
 nie przestając na tym warunku, który byli na
 Krolach Zygmuncie Auguście, Henryku, Stefanie
 wymogli, do poprzyiężenia *pokoju*, onych
 przywiodłszy, nad to się zniesienia wszystkich
 praw onym przeciwnych, y przypuszczenia do Ma-
 gistratow owszem wyznaczenia pewnych dla oby-
 watelow Religii swey urzędow, a to tym śmieley y
 zuchwaley domagali, że Gustaw Krol Szwedzki spr-
 wie onych sprzyiający z zwyciężkim swym wo-
 yskiem na granicach stał Polskich, wtargnieniem gra-
 żąc odezwały się głosem powszechnym y iednostay-
 nym stany, że swowolności Dyssydentskiey żadną
 miarą dłużey cierpieć niechcą; a tak zgodą tą
 przerażeni pierwsi zamilkli. Krol zaś Szwedzki
 narodowe prawo oczywiście nie chcąc łamać, po-
 pierać daley rzeczy tey zaniechał. Już po dwa
 razy zebrane na walney radzie Stany, iakie onych
 jest w tey mierze zdanie, chwalebnie obiawiły.
 Domaga się dopiero Nayiaśnieysza Imperatorowa
 za usilnym naleganiem waszym aby ostatnim ra-
 zem myśl swą Rzeczpospolita odkryła. Coż ieże-
 li tak, iako y przedtym nie iuż przez gorliwość
 podobną waszey w utrzymaniu całości wiary
 swey, ale przez samą miłość dobra y pokoju po-
 spolitego rownież się iako y przed tym odezwie,
 izali na cały naród Polski naród Rossyjski następo-
 wać będzie? nie pozwoli tego Nayiaśnieyszey Im-
 pe-

(r) *Piafecki Chronic: na karcie 528.*

peratorowy ludzkość, nie dopuści sprawiedliwość, bronić będzie ta, którą sobie w deklaracyach swych przyznaie sąsiadzka ku narodowi naszemu przychylność; dla czego słuszniey daleko mowić możemy z strony naszej, co wy za stronę waszą mowicie (s) krom interessu istotnego, który w tym ma Monarchia Rossyjska, iako sąsiadzka Polski, znacznie ztąd za panowania przodkow Imperatorowy JeyMci osobliwie zaś za iey szczęśliwych rządow, korzystaiącey, nad to ieszcze obowiązana się bydź wyznaie mocą tego przyrzeczenia, ktore dała Polscze pod czas bezkrolewia, że się starać będzie o pomnożenie y utwierdzenie szczęśliwości iey y pokoiu. Nietrzymałaby więc słowa swego, gdyby rozumiejąc, że temu za dość uczyniła, w takowym razie opuściła Rzplęą gdy się w nię na wielkie zamieszki zanosi.

(s) *Exposition des droits. na karc: 24.*

XVIII. 1. 1278

F

XVIII. 1. 1278